

[Dahlgaard.]

blive ensbetydende med Importforbud for Skotøj. Overfor det, der paa denne Maade er fremført, altsaa paa et Omraade, hvor jeg selvfølgelig ikke personlig kan være kyndig, har det ikke været mig muligt at faa Oplysninger, der begrunder et saadant Indgreb, som der her er Tale om, Oplysninger, der kunde vise den store Skadelighed for Forbrugerne, og jeg maa derfor for mit Vedkommende indstændigt bede om, at der i det kommende Udvalg maa blive anstillet de omhyggeligste Undersøgelser.

Det gør mig ikke mindre betænkelig at erfare, at de Oplysninger, Ministeren har givet i Bemærkningerne til Lovforslaget om, at der i vore Nabolande er gennemført tilsvarende Bestemmelser, i Virkeligheden ikke er helt rigtige. Som der er gjort opmærksom paa her i Dag, er der for Sveriges Vedkommende overhovedet kun gennemført Forbud for Læder, ikke for Skotøj, og saa vidt mig bekendt er der, som ogsaa anført af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, i Norge vel givet Bemyndigelse til Udstedelse af Forbud baade med Hensyn til Læder og Fodtøj, men denne Bemyndigelse er overhovedet endnu ikke anvendt overfor Skotøj, kun overfor Læder.

I Forbindelse med dette Lovforslag, der utvivlsomt af Ministeren er tænkt som en Erstatning til Skotøjsindustrien for den Toldbeskyttelse, Ministeren ikke havde Mulighed for at bringe den, vil jeg gerne have Lov til at sige, at det, som ogsaa antydet af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, er glædeligt at se, hvorledes Skotøjsindustrien i den sidste Tid har forøget sin Beskæftigelsesgrad. Selvfølgelig er der her i nogen Grad Tale om et Sæsonfænomen, men der er dog nu en betydelig mindre Arbejdsløshed i Skotøjsindustrien end for et Aar siden. Det er ikke gaaet i denne Industri, som det spaaedes af Skotøjsindustriens Mænd. Sidste Foraar, da Toldforhandlingerne fandt Sted her i Tinget, kom Repræsentanterne for denne Industri og sagde til Folketingsudvalget:

„Saafremt Skotøjsindustrien overhovedet skal bevares her i Landet, er det uomgængelig nødvendigt, at der træffes Foranstaltninger mod den abnormt store Import af Fodtøj.“

Det er altsaa gaaet ganske anderledes.

Men hvorfor er det nu gaaet bedre end ventet? Det ærede Medlem Hr. Drachmann nævnte, at den væsentlige Grund dertil var forskellige Prisforskydninger, der har fundet Sted i det sidste Aar med Hensyn til Læder og Huder. Det er vel ikke urigtigt, at dette har spillet nogen Rolle, men det har dog været overordentlig interessant at se den Besvarelse af Spørgsmaalet, der for et Par Dage siden blev givet af en af Skotøjsindustriens første Mænd, Direktør Jacob, i et Dagblad her i København, en Udtalelse, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup omtalte. I denne Udtalelse henviser Direktør Jacob først til det, det ærede Medlem Hr. Drachmann talte om, Prisforskydningerne, men derefter føjer han til — jeg maa have Lov til at læse det op —, at den første Aarsag

„er den, at de danske Skotøjsfabrikker nu er begyndt at konkurrere med de billige udenlandske Fabrikater. Med store økonomiske Ofre har vi anlagt vor Produktion paa Fremstilling af de billige Kvaliteter, som Folk nu vil have. Det er ogsaa Grunden til, at der i Øjeblikket indføres mindre end tidligere. Naar vi selv fremstiller billige Ting, er der ikke saa meget Brug for Import.“

Jeg siger, det er en overordentlig interessant Udtalelse (*Fraenkel*: Ja, det er det). Jeg haaber, det ærede Medlem Hr. Fraenkel vil drage de rette Konsekvenser deraf (*Fraenkel*: Ja, jeg vil tage Ordet efter Dem). Jeg takker ærbødigst. Jeg siger, at dette er overordentlig interessant. Jeg husker, at jeg under Toldforhandlingerne her sidste Sommer, ogsaa i det Udvalg, hvor Skotøjsindustriens Repræsentanter var til Stede, var saa ubeskedent at sige overfor Toldkravene, at en af Grundene til Skotøjsindustriens Misère var, at Industrien ikke rettede sig efter Publikums Krav, at Industrien vilde bestemme, hvilken Slags Skotøj Befolkningen skulde gaa i, medens Industrien i Stedet skulde se at rette sig efter Publikums Krav og Smag og fremstille de Varer, som efterspurgtes. Den af mig citerede Udtalelse af Direktør Jacob tyder paa, at man er begyndt at komme til Forstaaelse af det Spørgsmaal. Det er i øvrigt den samme Direktør, der i sin Tid erklærede, at han vilde se at lære Rigsdagen at stave T-o-l-d; hans Udtalelse nu er for mig et glædeligt Vidnesbyrd